

се поставя. Мивката и тука не липсва, придружена по некога съ долапи. Хамбаря се поставя на лицето на кжщата — въ вестибюла т. е. одъра, като започва отъ дюшемето, има за височина тази на парапета, и независимо отъ това, следва отделенъ, най често, 45 см. парапетъ. Поради това неестествено впечатление прави тоя парапетъ гледанъ отъ пжтя: височината му сравнена съ парапетната височина на прозорцитъ, е ненормално голъма.

Стенитъ на приземието сж каменни, а на етажа паянтови и каменни. Етажа къмъ улицата винаги се наддава еркеровидно напредъ, като при това получаващитъ се въ горнитъ помещения остри жгли, произтичащи отъ неправилността на парцелата, се корегиратъ посредствомъ образуването на еркери чиято форма и размеръ е напълно въ зависимостъ отъ нуждата на вътрешното пространство. Това е най характерното и най красивото при тъзи фасади, че личи искренната органическа връзка между реалната нужда и конструкцията и че външната архитектура е абсолютно напълно подчинена на конструктивната нужда, а последната на нуждитъ на живота и удобството на жилището. Челата на етажния гредоредъ сж обшити съ дъска, която минава по дължината на цълата фасада; сжщата въ жглитъ се съединява съ дъскитъ, които тука покриватъ жгловитъ конструктивни диреци. По такъвъ начинъ съ образуваната дървена рамка която обхваща чисто бълосаната стена на фасадата се постига съвършенъ естетиченъ ефектъ.

Корниза е богато съчленение на криви и контра криви, изработенъ е отъ варова мазилка върху дървена конструкция. Върху светло бълата му сима се очертава игривата и топла линия на старитъ керемиди, които се надвесватъ напредъ, по такъвъ начинъ ефекта се усилва отъ вълнообразно контурирана сѣнка на сжщитъ керемиди. Прозорцитъ съ въ групи по два и тѣ, както и всички отвори, въобще иматъ дъсчени рамки. Постройкитъ сж почти винаги двойни долепени една до друга така че въ срѣдата винаги дохождатъ голъмитъ отвори на одъра. Въ вътрешността на сградата преобладава дървото и всичко е нежно и тънко профилирано, съ течение на времето тѣзи профили свършенно се претъпяватъ и изгубватъ остритъ си ржбове и вследствие на това, че дървенитъ части изобщо, като не сж боядисани често се чистятъ, като ги изтриватъ съ кърпи наситени съ ситно счукавъ прахъ отъ керемиди.

По липса на достатъчно мѣсто въ дворището, едничкитъ стопански сгради (освенъ оборитъ които винаги сж въ жилищнитъ сгради),